EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.6.2021
COM(2021) 282 final

2021/0137 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

BEGRUNDELSE

I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde foreskrives det, at medlemsstaterne skal betragte deres økonomiske politikker og beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet. Det er fastsat i traktaten, at Rådet skal vedtage retningslinjer for beskæftigelsespolitikker (artikel 148), og det præciseres, at disse skal være i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik (artikel 121).

Mens de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker er gyldige for en hvilken som helst tidsperiode, skal retningslinjerne for beskæftigelsespolitikker fastlægges hvert år. Retningslinjerne blev for første gang vedtaget samlet (som en "integreret pakke") i 2010, hvilket understøttede Europa 2020-strategien. De integrerede retningslinjer forblev stabile frem til 2014. Der blev vedtaget reviderede integrerede retningslinjer i 2015. I 2018 blev beskæftigelsesretningslinjerne bragt i overensstemmelse med principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret i november 2017 af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, med henblik på at fremme reformer på nationalt plan og tjene som kompas i forbindelse med en fornyet konvergensproces i hele Europa. Retningslinjerne forblev uændrede i 2019. I 2020 blev de tilpasset med henblik på at integrere elementer, der vedrørte konsekvenserne af covid-19-krisen, den grønne og den digitale omstilling og FN's mål for bæredygtig udvikling.

Sammen med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker fremlægges retningslinjerne for beskæftigelsen i form af en rådsafgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (del II i de integrerede retningslinjer), og de udgør grundlaget for de landespecifikke henstillinger på de respektive områder.

De overordnede mål og prioriteter i retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne gælder fortsat. I medfør af artikel 148, stk. 2, i TEUF skal gyldigheden af beskæftigelsesretningslinjerne for 2021 bekræftes af en rådsafgørelse efter høring af Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Beskæftigelsesudvalget.

"Beskæftigelsesretningslinjerne" er som følger:

Retningslinje 5: Skabe øget efterspørgsel efter arbejdskraft

Retningslinje 6: Styrke udbuddet af arbejdskraft og forbedre adgangen til beskæftigelse, færdigheder og kompetencer

Retningslinje 7: Forbedre arbejdsmarkedernes funktion og effektiviteten af den sociale dialog

Retningslinje 8: Fremme lige muligheder for alle, støtte social inklusion og bekæmpe fattigdom

2021/0137 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 148, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[3],

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaterne og Unionen skal arbejde hen imod udviklingen af en samordnet strategi for beskæftigelse og særligt for fremme af en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der er fremtidsorienterede og reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, afbalanceret vækst, et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Medlemsstaterne skal betragte beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet under hensyntagen til national praksis, for så vidt angår arbejdsmarkedets parters ansvar.

(2) Unionen skal bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse samt ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder. Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter skal den tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed, jf. artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(3) I overensstemmelse med TEUF har Unionen udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne. Som led i disse instrumenter udgør retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ("retningslinjerne"), der er fastsat i bilaget

[1] EUT C […] af […], s. […].
[2] EUT C […] af […], s. […].
[3] EUT C […] af […], s. […].
[4] EUT C […] af […], s. […].

til Rådets afgørelse (EU) 2020/1512([5]), sammen med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/1184([6]), de integrerede retningslinjer. Disse integrerede retningslinjer skal være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed medlemsstaterne imellem. Det således fremkomne sæt koordinerede nationale og europæiske politikker og reformer skal tilsammen udgøre en passende overordnet sammensætning af bæredygtige økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger.

(4) Retningslinjerne er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten, eksisterende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, herunder Rådets henstilling af 30. oktober 2020([7]), Rådets henstilling af 15. februar 2016([8]), Rådets henstilling af 19. december 2016([9]), Rådets henstilling af 15. marts 2018([10]), Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer og livslang læring([11]), Rådets henstilling af 22. maj 2019([12]), Rådets henstilling af 8. november 2019([13]), Rådets henstilling af 10. marts 2014([14]), Rådets henstilling af 24. november 2020([15]), Kommissionens henstilling om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) af 4. marts 2021([16]) og [Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti([17])].

(5) Det europæiske semester kombinerer de forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateral samordning og overvågning af økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker. Samtidig med at der i det europæiske semester tilstræbes miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og stabilitet, integreres principperne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder og dens overvågningsværktøj, den social resultattavle, og der lægges op til et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interesserede parter. Det understøtter opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling. Unionens og medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker og økonomiske politikker bør gå hånd i

---

5 Rådets afgørelse (EU) 2020/1512 af 13. oktober 2020 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 344 af 19.10.2020, s. 22).

6 Rådets henstilling (EU) 2015/1184 af 14. juli 2015 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Den Europæiske Unions økonomiske politikker (EUT L 192 af 18.7.2015, s. 27).

7 Rådets henstilling af 30. oktober 2020 om en bro til job — styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti 2020/C 372/01 (EUT C 372 af 4.11.2020, s. 1).

8 Rådets henstilling af 15. februar 2016 om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet (EUT C 67 af 20.2.2016, s. 1).

9 Rådets henstilling af 19. december 2016 om opkvalificeringsforløb (EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1).

10 Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet (EUT C 153 af 2.5.2018, s. 1).

11 Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT C 189 af 4.6.2018, s. 1).

12 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 4).

13 Rådets henstilling af 8. november 2019 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige (EUT C 387 af 15.11.2019, s. 1).

14 Rådets henstilling af 10. marts 2014 om en kvalitetsramme for praktikophold (EUT C 88 af 27.3.2014, s. 1).

15 Rådets henstilling af 24. november 2020 om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed 2020/C 417/01 (EUT C 417 af 2.12.2020, s. 1).

16 Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 af 4. marts 2021 om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) C/2021/1372 (EUT L 80 af 8.3.2021, s. 1).

17 …

hånd med Europas omstilling til en klimaneutral, miljømæssigt bæredygtig og digital økonomi, der forbedrer konkurrenceevnen, sikrer passende arbejdsvilkår, fremmer innovation, social retfærdighed og lige muligheder samt tackler uligheder og regionale skævheder.

(6) Klimaændringer og miljørelaterede udfordringer, globalisering, digitalisering, kunstig intelligens, hjemmearbejde, platformsøkonomien og demografiske forandringer vil forvandle de europæiske økonomier og samfund. Unionen og dens medlemsstater bør samarbejde om effektivt at håndtere disse strukturelle faktorer og tilpasse eksisterende systemer efter behov i anerkendelse af den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder og tilknyttede politikker. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan i overensstemmelse med TEUF's og Unionens bestemmelser om økonomisk styring. Denne politiske indsats bør omfatte fremme af bæredygtige investeringer, et fornyet tilsagn om reformer i en hensigtsmæssig rækkefølge, som fremmer den økonomiske vækst, skabelsen af kvalitetsjob, produktiviteten, passende arbejdsvilkår, den sociale og territoriale samhørighed, den opadgående konvergens, modstandsdygtigheden og udøvelsen af finanspolitisk ansvarlighed. Den bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, samtidig med at der tages hensyn til deres miljømæssige, beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser.

(7) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen proklamerede den europæiske søjle for sociale rettigheder([18]) ("søjlen"). Denne søjle hviler på 20 principper og rettigheder til støtte for velfungerende og retfærdige arbejdsmarkeder og velfærdssystemer, som er struktureret omkring følgende tre kategorier: Lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår samt social beskyttelse og inklusion. Disse principper og rettigheder er retningsgivende for Unionens strategi og sikrer, at omstillingen til klimaneutralitet og miljømæssig bæredygtighed, digitalisering og demografiske forandringer er socialt rimelig og retfærdig. Søljen, sammen med den dertilhørende sociale resultattavle, fungerer som referenceramme for overvågning af medlemsstaternes resultater på beskæftigelsesområdet og det sociale område, for fremme af reformer på nationalt, regionalt og lokalt plan og for forening af det "sociale område" og "markedet" i nutidens moderne økonomi, herunder ved at fremme den sociale økonomi. Den 4. marts 2021 fremlagde Kommissionen en handlingsplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder([19]), herunder ambitiøse, men realistiske overordnede mål og supplerende delmål inden for beskæftigelse, færdigheder, uddannelse og sociale spørgsmål for 2030.

(8) Den 8. maj 2021 anerkendte EU's ledere på det sociale topmøde i Porto([20]) den europæiske søjle for sociale rettigheder som et grundlæggende element i genopretningen, idet de bemærkede, at gennemførelsen heraf vil styrke Unionens indsats i retning af en digital, grøn og retfærdig omstilling og bidrage til at opnå opadgående social og økonomisk konvergens og tackle de demografiske udfordringer. De understregede, at den sociale dimension, den sociale dialog og aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter er afgørende for en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne. Medlemsstaterne fandt, at den europæiske søjle for sociale

---

[18] Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

[19] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder (COM(2021) 102 final).

[20] Det Europæiske Råd, Portoerklæringen af 8. maj 2021.

rettigheder, som blev fremlagt af Kommissionen, gav nyttig vejledning om gennemførelsen af søjlen, herunder inden for beskæftigelse, færdigheder, sundhed og social beskyttelse. De så positivt på EU's nye overordnede mål for 2030 om beskæftigelse (78 % af befolkningen i alderen 20-64 år bør være i beskæftigelse), færdigheder (60 % af alle voksne bør deltage i efteruddannelse hvert år) og nedbringelse af antallet af fattige (med mindst 15 millioner, herunder fem millioner børn) og den reviderede sociale resultattavle, som vil bidrage til at overvåge fremskridtene hen imod gennemførelsen af principperne i den sociale søjle som led i den politiske koordineringsramme inden for rammerne af det europæiske semester. Desuden bemærkede de, at i takt med at Europa gradvist kommer videre efter covid-19-pandemien, vil prioriteten være at gå fra at beskytte til at skabe job og forbedre jobkvaliteten, og de understregede, at gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder vil være afgørende for at sikre skabelsen af flere og bedre job for alle inden for rammerne af en inklusiv genopretning. Endelig understregede medlemsstaterne betydningen af nøje at følge, herunder på højeste niveau, de fremskridt, der er gjort hen imod gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og EU's overordnede mål for 2030.

(9) Reformer af arbejdsmarkedet, herunder de nationale lønfastsættelsesmekanismer, bør følge national praksis for social dialog med henblik på at sikre rimelige lønninger, der muliggør en anstændig levestandard og bæredygtig vækst. De bør ligeledes give de nødvendige muligheder for en bred hensyntagen til socioøkonomiske spørgsmål, herunder forbedringer inden for bæredygtighed, konkurrenceevne, innovation, skabelse af kvalitetsjob, arbejdsvilkår, fattigdom blandt personer i arbejde, uddannelse og færdigheder, folkesundhed og inklusion samt realindkomst. Medlemsstaterne og Unionen bør sikre, at de sociale, beskæftigelsesmæssige og økonomiske konsekvenser af covid-19-krisen afbødes, og at omstillingen er socialt rimelig og retfærdig. Det bør tilstræbes at styrke genopretningen og indsatsen hen imod et inkluderende og modstandsdygtigt samfund, hvor borgerne beskyttes og har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer, og hvor de aktivt kan deltage i samfundet og økonomien. Der er behov for et sammenhængende sæt aktive arbejdsmarkedspolitikker bestående af midlertidige ansættelses- og omstillingsincitamenter, færdighedspolitikker og forbedrede arbejdsformidlinger for at støtte arbejdsmarkedsovergange som fremhævet i Kommissionens henstilling (EU) om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE).

(10) Alle former for forskelsbehandling bør bekæmpes, ligestilling mellem kønnene bør sikres, og ungdomsbeskæftigelse bør støttes. Der bør sikres adgang og muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse, også blandt børn, bør reduceres, navnlig ved at sikre velfungerende arbejdsmarkeder og passende og inklusive sociale beskyttelsessystemer og ved at fjerne hindringer for uddannelse, erhvervsuddannelse og arbejdsmarkedsdeltagelse, herunder gennem investeringer i førskoleundervisning og børnepasning og i digitale færdigheder. Rettidig og lige adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje og økonomisk overkommelige sundhedsydelser, herunder forebyggelse og fremme af sundhedspleje, er især relevant i lyset af covid-19-krisen og i en kontekst med aldrende samfund. Potentialet hos personer med handicap til at bidrage til økonomisk vækst og social udvikling bør i højere grad udnyttes. I takt med at nye økonomiske modeller og forretningsmodeller vinder indpas på Unionens arbejdspladser, er også ansættelsesforholdene under forandring. Medlemsstaterne bør sikre, at ansættelsesforhold, der opstår som følge af nye arbejdsformer, bevarer og styrker Europas sociale model.

(11) De integrerede retningslinjer bør danne grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet eventuelt måtte rette til medlemsstaterne. I betragtning af genopretnings- og resiliensplanernes omfattende og fremadskuende politiske karakter, og eftersom alle medlemsstater indsendte sådanne planer, var der i 2021 ikke behov for, at Kommissionen fremsatte landespecifikke henstillinger. Kommissionen foreslog imidlertid henstillinger vedrørende medlemsstaternes budgetsituation i 2021 som foreskrevet i stabilitets- og vækstpagten.

(12) Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af REACT-EU-fonde([21]) til styrkelse af samhørighedspolitikken indtil 2023, Den Europæiske Socialfond Plus, den nye genopretnings- og resiliensfacilitet([22]) og andre EU-fonde, herunder Fonden for Retfærdig Omstilling og InvestEU, for at fremme beskæftigelse, sociale investeringer, social inklusion, tilgængelighed, opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for arbejdsstyrken, livslang læring og uddannelse af høj kvalitet for alle, herunder digitale færdigheder. Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt samarbejde med parlamenter samt med arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

(13) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse bør overvåge, hvordan de relevante politikker gennemføres i lyset af retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne i overensstemmelse med deres respektive traktatbaserede mandater. Disse udvalg og andre af Rådets forberedende organer, der er involveret i samordningen af de økonomiske og sociale politikker, bør arbejde tæt sammen. Den politiske dialog mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør opretholdes, navnlig hvad angår retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

(14) Udvalget for Social Beskyttelse blev hørt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som fastsat i bilaget til Rådets afgørelse (EU) 2020/1512, opretholdes for 2021, og medlemsstaterne tager hensyn til dem i deres beskæftigelsespolitikker og reformprogrammer.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[21] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 30).

[22] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (*EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).*